

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 22. Ectesis a Sergio & Cyro recipitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII^{stum} confitentur, duas in eo Voluntates
A. C. 640. *Et quidem contrarias admittere possint?*
Hinc in omnibus SS. Patrum Doctrinam sectantes unicum Voluntatem in Jesu Christo confitemur, Et credimus, Carnem ejus Anima rationali præditam nunquam separatim Et ex se ipsa motum naturalem habuisse contrarium Spiritui Verbi, quod sibi secundum Hypostasim erat unitum. Talis est Heraclii Ecclæsis, ubi licet statim prohibeat, unam aut duas Operationes affirmari, postea tamen simpliciter contendit, unam tantum in Christo esse Voluntatem, in quo proprie Hæresis Monothelitarum consistit. ()*

§. XXII.

Ecclæsis a Sergio Et Cyro recipitur.

Sergius Patriarcha Ecclæsis præcipuus Auctor convocato strenue Concilio, Constantinopoli celebrato, eandem confirmavit.

(*) In eo omnino consistit; sed præterea affectant dicere, ex SS. Patribus aliquos, quos nullatenus damnant, unicum Operationem affirmasse, atque ex consequenti, non ideo ab hac voce abstinendum, quasi falsam Doctrinam contineret, sed tantum ut quorundam (scilicet Catholicorum) ruditati consuleretur. Cum contra Monothelitæ in sanam Theologiam peccent, putantes, duas distinctas Naturas sine distinctione Voluntatis defendi posse.

firmavit. Edictum recitari jussit a Stephano Presbytero, Cellulano, & Tabularum Custode; tum Patrum sententiam exquisivit, qui responderunt: *Ecclēsis Magni & sapientis Imperatoris Nostri modo recitata Doctrinæ Apostolorum vere consentanea est. Hæc sunt Patrum Dogmata, Ecclesiæ propugnacula, Fidei Orthodoxæ fulcra. Eadem quinque Conciliorum Symbola affirmant, hæc credimus.* Sergius quoque solemnibus verbis edixit, Ecclēsin sibi probari, & adjecit: *Quicumque contempto Imperatoris Mandato & hujus S. Concilii, unam duasve in Jesu Christo Voluntates docere aut affirmare ausus fuerit, si Episcopus, Presbyter aut Clericus est, jubemus, ut ei omnis functio Sacerdotii vel Ministerii interdicator, si Monachus aut Laicus, eum a Communionem Corporis & Sanguinis Jesu Christi separamus, donec ad obedientiam redeat.*

Ecclēsim etiam Severino Papæ, & Cyro Patriarchæ Alexandrino missam fuisse, dispicimus ex Epistola Patriarchæ ad Sergium Constantinopolitanum data, cujus istud erat Exordium. *Cum Responsorias Constantinopolim mittere pararem, Eustatbius Magister Militiæ adveniens reddidit mihi litteras duas, & in descripto exemplo Fidei Expositionem, opportunissime & sapientissime a*
Piissimo

Sæculum VII
 A. C. 640.

Conc. Lat.
 Secr. 3. p. 102

p. 103.

Sæculum VII
A. C. 640.

*Piissimo Imperatore nostro editam, Isc-
co Excellentissimo Patricio & Italiae
Exarcho missam, a Sanctissimo Fratre
Nostro Severino, qui interim adjuvante
Deo Romæ ordinatus fuerit, approban-
dam. Eam non tantum semel bisve sed sæ-
pius accurate legi, atque hac lectione
tam ego, quam illi qui apud me erant,
mire delectati sumus, videntes, Fidei
explicationem luce meridiana clariorem,
quæ puram Doctrinam exacte docet. E-
gi Deo gratias, qui nobis Moderatorem
prudentissimum dedit. Utinam DEUS
Omnipotens, qui Principem nostrum in
Doctrina Spirituali effecit eximium,
eidem vires contra hostes suos sufficiat,
ut dicere possimus: Ipse forti brachio
ter nos liberavit. Ipse potentissimum
Tyrannum, (Phocam) Persarum intole-
rabilem superbiam, & atrocissimum Sa-
racenorum furorem compescuit. Cete-
rum minime ignoras me tuam tenere
Doctrinam, eam sincere amplecti, adeo-
que magno lætitiæ sensu Imperatoris
Conc. Later. Expositionem recipere. Sive vero Ecclē-
Secr. 3. p. 210 sis Severino reddita, sive eo jam mortuo
Romam allata fuerit, illud satis explo-
ratum est, Ediētum hoc a Sacra Sede
nunquam fuisse approbatum, sed contra
damnatum, & præsertim a Joanne Pa-
pa IV. anathematizatum.*

Ser.

Sergius vulgata Ecclēsi haud diu su-
perstes fuit, nam eodem anno 639. In-
dictione duodecima ex hac vita exiit,
postquam Sedem Constantinopolitanam
annis prope triginta tenuisset. Hera-
clius Imperator eidem Successorem dari
curavit Pirrum Presbyterum & Mona-
chum Chryfopolitanum prope Calcedo-
nem, cui cum Sergio maxima familiari-
tas intercesserat. Ipse Imperator Pir-
rum Fratrem suum appellabat, quia So-
rorem suam e sacro fonte levaverat.
Pirrus Dignitatem Patriarchalem con-
secutus in primis curis habuit Heraclii
Ecclēsin approbare. Quare Concilio tu-
multuose convocato & omisso Ritu ne-
cessario, cum Imperatorem summis laudi-
bus extulisset, jussit, ut omnes Episcopi
tam praesentes quam absentes sub poena
Excommunicationis Ecclēsi subscribe-
rent. (*)

*Disp. Max.
cum Pyr. p.
195. Conc.
Lat. Secr. 3.
p. 206.*

§. XXIII.

(*) Ad hunc Paragraphum P. Balduinus ite-
rum Fleurium incusat, quod aliqua in suis excer-
ptis omiserit, quæ ad probandam Auctoritatem
& Infallibilitatem Personalem Summi Pontificis
faciunt. Sed frustra iterum. Nam cum ex iis,
quæ Fleurius excerpfit, Summorum Pontificum
Auctoritas contra Protestantes satis superque
probetur, prudentis Scriptoris erat non jam
centies dicta repetere, sed ea tantum quæ nota-
tu digna & nova essent referre, quod optima fi-
de praestitit.